

ע"פ 23338/03/18 - קלאודיו אלחנדרו שיידון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 23338-03-18 שיידון נ' מדינת ישראל

לפני: כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד

כבוד השופטת דנה מרשק מרום

כבוד השופטת נאוה בכור

המערער קלאודיו אלחנדרו שיידון

נגד

המשיבה מדינת ישראל

פסק-דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בכפר סבא בת"פ 51556-08-16 מיום 25.2.2018, שניתן לאחר שהמערער, יליד 1956, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן שגובש במסגרת הסדר דיוני, בביצוע עבירות של **הפצת חומר תועבה ובו דמותו של קטין** לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"] (ריבוי עבירות) **והחזקת חומר תועבה ובו דמות של קטין** לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין (ריבוי עבירות), ונגזרו עליו העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 9 חודשים, בניכוי 5 ימי מעצר.

ב. מאסר על תנאי בן 4 חודשים, והתנאי הוא כי 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך ₪ 6,000 או 60 ימי מאסר תמורתו.

כתב-האישום המתוקן

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, החל משנת 2014 ועד ליום 12.1.2016 היה המערער רשום באתר GIGATRIBE - אתר לשיתוף קבצים המצריך הרשמה מראש ומאפשר העברת קבצים. במסגרת חברותו באתר, יצר המערער קשר עם אחרים, שיתף קבצים פדופילים שהיו ברשותו וקיבל קבצים פדופילים מאחרים. על מנת לקבל ולהעביר קבצים, קיבל המערער סיסמאות מאחרים ומסר לאחרים את סיסמתו.

במסגרת אתר האינטרנט ביצע המערער שיחות צ'אט רבות עם אחרים אודות פנטזיות פדופיליות בהן היו

המערער ואחרים מעוניינים. בין היתר כתב המערער אודות רצונו לקבל סרטים ותמונות פדופיליות של ילדים בגילאי 13-0, בעלי אופי סדיסטי ואלים - קבצי BDSM; עידוד משתמשים אחרים לבצע מעשים פדופילים והתפארות במעשים פדופילים שלכאורה ביצע; רצונו לראות גבר אונס ילדה צעירה תוך כדי עינויה על ידי המערער; הדרכת משתמש אחר כיצד לענות ילדה - להפליק לה עם שעוות נר, להפשיט אותה לפני העינויים, לחתוך אותה ועוד; רצונו לתפוס ילדה, לחתוך את חזה וליצור סרט וידאו, ותיאר כיצד ייהנה מדמה ויענה אותה עד הסוף עם מחטים.

במהלך התקופה הרלוונטית החזיק המערער במקום עבודתו, בכונן המחשב האישי שלו ובשני כוננים קשיחים חיצוניים, כ-16,000 קבצי וידאו ותמונות בעלי תוכן פדופילי, בהם צולמו קטינים וקטינות, מגיל ינקות ועד גיל העשרה, באקטים מיניים שונים, בעירום מלא ובעירום חלקי, לרבות תמונות וסרטי וידאו של התעללות מינית קשה ואינסוף. המערער הוריד את הקבצים באמצעות תוכנת שיתוף הקבצים באתר האינטרנט ושמר אותם באופן מאורגן ומסודר במחשבו האישי בספריות ובתתי ספריות אותם כינה בשמות שונים.

במהלך התקופה הרלוונטית יצר המערער קשר אקטיבי עם לפחות 361 משתמשים אחרים באתר האינטרנט ומסר להם את סיסמתו על מנת שיוכלו להעתיק מהכוננים את הסרטונים והתמונות שברשותו.

תסקירי שרות המבחן

3. המערער נשלח בהסכמה לשירות המבחן, והוגשו בעניינו 2 תסקירים (מימים 25.9.2017 ו-4.1.2018). שרות המבחן סקר את הרקע האישי של המערער ממנו עולה, כי הוא יליד ארגנטינה שעלה ארצה בשנת 1976, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים בגילאי 20, 40 ו-42. כשהיה בן 15 הצטרף המערער למחתרת הארגנטינאית, ארגון פוליטי שפעל נגד השלטון הסוציאליסטי במדינת מוצאו. במסגרת פעילותו במחתרת הוא חווה אירועים טראומטיים, ביניהם רצח אחיו ובני משפחתו המורחבת.

המערער, אדם ללא עבר פלילי, מסר כי ביצע את העבירות בתקופה משברית במהלכה לקה בפריצת דיסק וסבל מכאבים עזים וכרוניים שהשפיעו על תפקודו בכל התחומים, והיה במצב רפואי ונפשי ירוד שהובילו לקשיים כלכליים, אובדן שליטה וקושי להתמודד עם מצוקתו. המערער הודה במיוחד לו, הכיר באחריותו למעשיו ובבעייתיות שבהתנהלותו הפוגענית. הוא תיאר בפני קצינת המבחן כי לא היה מודע לעובדה שהוא פועל בניגוד לחוק, שלל כל מניע מיני במעשיו והסביר אותם על רקע מצבו הנפשי והגופני.

פתיחת ההליך המשפטי היוותה מבחינת המערער חוויה משברית וטראומטית והוא הביע מבוכה, בושה, אשמה וחרטה. החל מפברואר 2016 הוא נמצא בטיפול ייעודי בתחום עבריינות מין במסגרת "התחלה חדשה". מהתסקירים עלה כי קיים שיתוף פעולה במסגרת הטיפול הפרטני והקבוצתי, וגורמי הטיפול ציינו את התרשמותם מהתקדמותו החיובית והמוטיבציה לשינוי.

שירות המבחן התרשם מאדם בעל יכולות וכישורים לתפקוד נורמטיבי ותקין במסגרות חיי השונות, אך בעל מאפיינים אישיותיים מורכבים המאופיינים בתלות, דימוי עצמי וגברי ירודים ובקווים נרקסיסטיים. מאפייני אישיותו,

נסיבות חייו בצעירותו וצרכיו האובססיביים בשליטה, בעליונות ובהפגנת כוח, עמדו ברקע להתנהלותו בביצוע העבירות נושא כתב האישום. הכרה בקיומה של הבעייתיות בהתנהלותו, הבעת החרטה על מעשיו ונכונותו להמשיך בהליך הטיפול בו החל מהווים גורמים המקדמים הפחתה מרמת הסיכון במצבו להישנות התנהלות בעייתית מצד המערער וביצוע עבירות מין בעתיד.

להערכת שירות המבחן, הטיפול שעבר המערער תורם לקידום מצבו ושיקומו, קיימת חשיבות רבה לסיימו במלואו, ועל כן הומלץ להטיל על המערער צו מבחן למשך שנה וחצי וצו של"צ בהיקף של 180 שעות.

חוות דעת המרכז להערכת המסוכנות

4. לבית-משפט קמא הוצגה הערכת מסוכנות מהמרכז להערכת מסוכנות מיום 1.12.17. ממנה עולה, כי למערער קווים נרקיסטיים באישיותו הקשורים לדימוי עצמי וגברי פגיע, תלותי באחרים ומגלה קושי לשהות במצבי חולשה. הוא אמנם לוקח אחריות על מעשיו, מכיר במצבי הסיכון שלו ומציע דרכים אדפטיביות להתמודדות עימם, אך נראה כי בשלב זה ההבנות שלו ביחס לעצמו ולעבירותיו הן חלקיות ובעיקר קוגניטיביות.

ניכר כי קיים פער בין ההתייחסות הוורבלית שלו לעצמו לבין חיבור ממשי לחלקים תוקפניים ואף סאדיסטיים בתוכו והקשר שלהם להיסטוריה ההתפתחותית שלו. לא הכל ברור ולא ניתן להסיק כי בשלב זה הוא אינו זקוק לריגושים ולתחושת העליונות והשליטה שעמדו ברקע לביצוע העבירות בהן הורשע.

המערער משתף פעולה בטיפול, מצליח להיעזר בגורמים המטפלים והוא זקוק להתערבות טיפולית מתמשכת.

בשקלול גורמי הסיכון הסטאטיים והדינאמיים וההתרשמות הקלינית של הבודקת, נראה כי רמת המסוכנות המינית לביצוע עבירות מין כלפי קטינים מחוץ לאינטרנט נמוכה ובאשר לעבירות של החזקה והפצת חומר תועבה בהן הורשע, רמת הסיכון הוערכה כבינונית.

חוות-דעת ועדותו של ד"ר נמרוד שני - "התחלה חדשה"

5. ד"ר שני הוא פסיכולוג קליני מומחה, המשמש כמנהל קליני של מרכז "התחלה חדשה", אליו פנה המערער לטיפול עם פתיחת ההליך המשפטי. בשלב הטיעונים לעונש הוגשה חוות דעת מטעמו, ובנוסף ד"ר שני מסר עדות מטעם ההגנה.

6. מחוות הדעת עולה כי בחודש פברואר 2016 פנה המערער ביוזמתו למרכז בבקשה להשתלב בהליך טיפולי "יעודי בתחום עבירות המין. תחילה השתלב המערער בטיפול במסגרת קבוצה "יעודית שלב א' במשך כ-8 חודשים, ולאחר מכן השתלב בקבוצה "יעודית שלב ב'. בנוסף ובמקביל לטיפול הקבוצתי

השתלב בטיפול פרטני.

המערער מקפיד על נוכחות עקבית וסדירה בטיפול ומעורבותו בהליך הטיפולי גבוהה. הוא נרתם לתהליך הטיפולי ומשתף בו באופן גלוי וחושפני, מביע שביעות רצון מהטיפולים ונראה שמפיק מהם תועלת רבה. להערכת מטפלו, הרקע לעבירות אותן ביצע אינו מבוסס על תשוקה מינית באופן מובהק, אלא מהווה חלק ממכלול רחב יותר של מערכות יחסים שהמערער מנהל עם זולתו ועם העולם. בין היתר ניכר הצורך שלו להרגיש עליון וחזק. לאור כל האמור המליצו הגורמים המטפלים על השלמת ההליך הטיפולי עד תומו ועל התחשבות בשיקולי הטיפול והשיקום בעת גזירת העונש.

7. בעדותו ציין ד"ר שני כי המערער אובחן כסובל מהפרעת דחק בטר חבלתית (PTSD) שקשורה לאירועים הטראומטיים שעבר בצעירותו וביקש להדגיש כי המניע לביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום אינו פדופיליה אלא סאדיזם, אשר נועד לספק צרכים של שליטה ועליונות ולא צרכים מיניים.

גזר הדין של בית-משפט קמא

8. המערער החזיק והפיץ כמות עצומה של 16,000 קבצי וידאו ותמונות בעלי תוכן פדופילי-סדיסטי מובהק ובוטה. הודגש, כי בנוסף להחזקת חומר התועבה, המערער הפיץ אותם בקרב משתמשים אחרים, ואף ניהל שיחות עם משתמשים נוספים בהן עודד אותם, הלכה למעשה, לבצע פעולות מזעזעות בקטינים הכוללות עינויים ואונס.

עיסוקו של המערער בהחזקת והפצת החומר הפדופילי לא היה מזדמן אלא נמשך כשנתיים. הקבצים נשמרו במחשבו של המערער באופן שיטתי ומאורגן בחלוקה לספריות ותתי ספריות, שבהכרח הקלה על היכולת לשתף ולהפיץ את אותם קבצים בקרב משתמשים נוספים.

9. פורנוגרפיית ילדים באינטרנט היא תופעה רחבה, מדאיגה וחובקת עולם. המרחב הוירטואלי מאפשר לעברייני מין לממש תאוותיהם החולניות בקלות, בלחיצת כפתור, תחת מעטה החושך של האנונימיות ברשת, כשההיצע הפרוס לפנייהם הוא עצום ובלתי נתפס בזוועותיו. הקורבנות הם קטינים חסרי ישע ולפיכך ההגנה עליהם נדרשת ביתר שאת, ולכן האיסור על החזקת והפצת פרסומי תועבה פדופיליים נועד למנוע פגיעה בכבוד ילדים ובפרטיותם, וכן פגיעה פיסית בילדים, כאשר המדובר בתופעה בינלאומית וקורבנותיה אינם מוגבלים לשטחה של מדינה זו או אחרת.

מדינת ישראל, אשר חתומה על האמנה לזכויות הילד משנת 1989, מחויבת להגן על ילדים בכל הקשור לניצול ואלימות מינית ולנקוט בכל האמצעים הנדרשים על מנת לעשות זאת. עוד נקבע, כי בתי המשפט נדרשים להביע סלידתם מתופעה זו באופן צלול וברור ובכך לתרום את חלקם למיגורה.

10. בהתייחס למתחם העונש ההולם ציין בית-משפט קמא, כי העבירות מן הסוג שביצע המערער טרם זכו

לפסיקה מקיפה וקשה לומר כי התגבשה רמת ענישה נהגת. יחד עם זאת, בית משפט קמא פירט מספר מקרים מהפסיקה בעלי דמיון לעניינו של המערער (סעיף 16 לגזר-הדין).

בית המשפט קמא דחה את טענת ההגנה בדבר האבחנה שיש לערוך בין "אנשים" ל"משתמשים", והבהיר, כי במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהמערער לא יצר קשר עם אנשים ספציפיים, אלא עם משתמשים לא ידועים; עם זאת, המדובר בלא פחות מ-361 משתמשים שונים עמם הוחלפו קבצים, והגם שייתכן כי מספר האנשים האמיתיים שיצרו קשר עם המערער מצומצם יותר - אין בכך כדי להפחית משמעותית מהיקף הפצת חומרי התועבה.

11. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, יש להתחשב בהיקף התכנים הפדופילים, האופן בו אוחסנו, התוכן הנורא שהתגלה בהם והאקטיביות שגילה המערער בהפצתם ובשיח שניהל עם משתמשים אחרים. כן צוין כי המניע שעמד מאחורי מעשיו של המערער אינו פדופילי מיני, אלא סדיזם לשמו.

12. מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשים לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

13. בית-משפט קמא דחה את עתירת ההגנה לסטות מהמתחם שנקבע משיקולי שיקום. מדובר בסמכות שבשיקול-דעת, ובמקרים בהם מעשה העבירה הוא בעל חומרה יתרה כבעניינו של המערער, אין כל מקום לחרוג לקולא מהמתחם לצרכי שיקום.

עם זאת, בית-משפט קמא קבע כי המערער צועד בדרך השיקום, נרתם להליך שיקומי ונתרם ממנו, וראוי ליתן לכך משקל בעת גזירת הדין בגדרי המתחם.

14. במסגרת גזירת העונש התחשב בית משפט קמא ברמת המסוכנות הבינונית הקיימת בכל הקשור לעבירות בהן הורשע המערער ובצורך הברור בהרתעת היחיד והרבים.

לזכות המערער הובאה בחשבון הודאתו בשלב ראשוני של ההליך, החרטה הכנה שהביע, נסיבות חייו הקשות כפי שעלו בתסקיר (ונראה שהשפיעו על ביצוע העבירות על ידו), האמור ביתר חוות-הדעת שהוגשו בעניינו, רמת המסוכנות המינית שנקבעה כנמוכה בכל הקשור לביצוע עבירות מין שלא באמצעות האינטרנט, ויותר מכל הליך השיקום המשמעותי אותו הוא עובר. כל אלה הביאו למסקנה כי יש לגזור את עונשו של המערער בתחתית המתחם.

נימוקי הערעור

15. בית משפט קמא טעה כשלא קבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שרות.

בית-משפט קמא ציין כי טרם התגבשה רמת ענישה בעבירות מן הסוג דנן, ונתן משקל להיקף התכנים

הפדופילים. עם זאת, על-פי הפסיקה שצויינה בכתב הערעור, בעבירות בהיקפים גדולים יותר קבעו בתי-המשפט מתחם ענישה שנע בין 6-18 חודשי מאסר.

16. בית משפט קמא טעה כשבחר ללמוד גזירה שווה ממקרים שונים בחומרתם, היקפם, אורכם ותוכנם, וקבע מתחם ענישה שגוי.

17. מכלל חוות הדעת שהוגשו בעניינו של המערער עולה, שהיה מקום לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בית משפט קמא טעה בקובעו כי במקרה זה מדובר במעשי עבירה בעלי חומרה יתרה שאין מקום לחרוג לקולה מהמתחם שנקבע.

18. בית משפט קמא לא נתן מקום להליך שיקום ממושך, כשהמערער משתף פעולה באופן מלא מזה שנתיים בטיפול קבוצתי ופרטני, ובמקרה זה, הליך השיקום מביא לכך שהאינטרס הפרטי גובר על האינטרס הציבורי.

19. בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לאמור בתסקירי שרות המבחן ובהערכת המסוכנות, שעה שנקבע כי קיימת חשיבות בהמשך השתתפותו של המערער בתוכנית הטיפולית עד תומה.

20. אין מחלוקת שיש למקם את עונשו של המערער בתחתית מתחם הענישה, אך שגה בית-משפט קמא כשלא התחשב בנסיבותיו האישיות המורכבות של המערער ובעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי ומצוי בהליך טיפולי מזה כשנתיים.

21. בדיון שהתקיים לפנינו ביקשה ב"כ המערער לקבל הערכת מסוכנות עדכנית, מאחר והמערער המשיך בטיפול, וכן להגיש חוות-דעת עדכנית מטעמו. משנדחתה בקשתה זו, חזרה והבהירה את הרקע לביצוע העבירות והפנתה למספר פסקי-דין על בסיסם ביקשה לשכנע כי במקרים חמורים יותר הוטלו עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

תשובת ב"כ המשיבה

22. בית-משפט קמא לא מיצה את הדין עם המערער והטיל עליו עונש קל תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות, בגילו, בהעדר עבר פלילי ובהליך הטיפולי אותו עבר.

23. העבירות שביצע המערער הן בעלות פן ייחודי על רקע הכמות האדירה של חומרי התועבה אותם המערער החזיק והתכנים הסדיסטיים מעוררי הפלצות הכלולים בהם. מעבר לכך, המערער לא היה צופה פאסיבי, אלא יזם ועודד אחרים לבצע מעשים סדיסטיים.

24. אין המדובר בעולם וירטואלי, ואין לשכוח את אותו קטין או קטינה המצוי בקצה הרצף שהמעשים נעשים בו. המערער העמיד בסיכון תינוקות וילדים, כשהפצה לאחרים וריבוי העבירות מעצימה אותו.

25. ב"כ המשיבה בירך על התהליך הטיפולי בו נוטל המערער חלק, אך העובדה שהתחיל לטפל באירועים שהתרחשו לפני 40 שנה והוא תולה את העבירות שביצע במשבר שחווה, אין בהם כדי לוותר על שיקולי הענישה והאינטרס הציבורי המחייבים ליתן ביטוי בענישה מוחשית של מאסר מאחורי סורג ובריח.

דין והכרעה

26. דחינו את עתירת ב"כ המערער לקבל מסמכים טיפוליים והערכת מסוכנות עדכנית, שכן כל החומרים הרלבנטיים היו מונחים בפני בית-משפט קמא ובפנינו, לרבות הפרוגנוזה החיובית של הצוות המטפל במערער.

גזר-הדין של בית-משפט קמא ופסק-דין זה מבוססים על ההנחה שהמערער שיתף פעולה באופן מלא עם הטיפול ויכול היה להיתרם ממנו, ועל כן לא סברנו שיש מקום להידרש לקבלת ראיות נוספות בשלב הערעור.

27. גם אנו סבורים, כמו ב"כ המשיבה, כי בית-משפט קמא לא מיצה את הדין לחומרה עם המערער, אלא איזן באופן ראוי את השיקולים הצריכים לעניין.

28. בית-משפט קמא קבע מתחם עונש הולם וראוי, בעינינו, התייחס לפסיקה רלבנטית בשינויים הנדרשים, כשהמתחם שנקבע תואם את הנסיבות החריגות של כתב-האישום ומדיניות הענישה העולה מפסיקת בית-המשפט העליון.

29. גם אנו, כמו בית-משפט קמא, רואים לנכון להדגיש את הצורך בהעברת מסר עונשי מובהק למנצלים את רשת האינטרנט למטרות פוגעניות ולסיפוק יצרים מיניים אפלים ומעוותים, כשעניינו של המערער הוא אחד מהמקרים הקשים החושפים את הצד האפל של הרשת (ראו והשוו דבריו של כב' השופט עמית בבש"פ 2065/13 פלוני נגד מדינת ישראל [22.3.13]).

כפי שהדגיש בית-משפט קמא, אמנם מעשי המערער נעשו במרחב הווירטואלי, אך דווקא במרחב רשת האינטרנט פוטנציאל הנזק הוא חמור במיוחד, נוכח קלות השכפול וההפצה, כפי שמעידים מעשי המערער.

נזכיר, כי התכלית העומדת בבסיס העבירה שעניינה החזקת חומר פורנוגרפי של קטינים היא:

"בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כעוון אינו משנה מן החומרה המיוחדת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקום

בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו. (רע"פ 3890/09 מור נגד מדינת ישראל [17.5.2009], בפסקה 3).

30. אנו דוחים את הטענה לפיה ראוי היה לחרוג מהמתחם שנקבע מטעמי שיקום. אמנם, המערער לקח ועודנו לוקח חלק בתהליך טיפול תובעני. אלא, שאנו רואים עין בעין עם בית-משפט קמא, כי המדובר במעשים "בעלי חומרה יתרה", כקבוע בסעיף 40ד(ב) לחוק העונשין. בית-המשפט העליון טרם גיבש בפסיקתו אמות מידה כוללות ומחייבות הקובעות באלו מקרים ישנה "חומרה יתרה" מעבר לקביעות שהיו ממוקדות לסוג מסויים של עבירות (ראו והשוו: ע"פ 6637/17 **קרנדל נגד מדינת ישראל** [18.4.18], בפסקה 18 לדעת הרוב מפי כב' השופטת ברק-ארז). בעניינו של המערער, החומרה היתרה נובעת מהתכנים הסדיסטיים, מעוררי הפלצות, המצויים בחומרי התועבה שאותם החזיק, מהעובדה שעודד משתמשים אחרים לבצע מעשים מיניים כלפי קטינים, הכוללים אינוס ועינויים של ממש, ומהכמות של חומרי התועבה אותם החזיק והפיץ.

מימד זה של חומרה אינו מצדיק סטייה מהמתחם מטעמי שיקום בעניינו של המערער, כאשר נסיבות ביצוע העבירות מחייבות ליתן מעמד בכורה לאינטרס הציבורי המחייב השתתפות ענישה מוחשית.

31. בית-משפט קמא לא התעלם משיקולי השיקום אלא העניק להם את המשקל הראוי בגדר הנסיבות שאינן קשורות לעבירות בתוך המתחם שנקבע. העונש שנגזר על המערער, בסופו של יום, משקף איזון ראוי בין מכלול השיקולים, ולא מצאנו כל מקום להתערב בגזר-הדין של בית-משפט קמא.

32. אשר על כן, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 15.10.18 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן היום, ג' אב תשע"ח (15 יולי 2018) במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

נאוה בכור, שופטת

**דנה מרשק מרום,
שופטת**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**